

TRUNG TÂM NGHIÊN CỨU CHIẾN LƯỢC VÀ QUỐC TẾ (CSIS)

Hội thảo

“Biển Đông và Châu Á Thái Bình Dương thời kỳ quá độ”

Chủ tọa: Murray Hiebert, Phó Giám đốc và Thành viên cấp cao của Chương trình Đông Nam Á, CSIS

Diễn giả: Kurt Campbell, Trợ lý Ngoại trưởng khu vực Đông Á và Thái Bình Dương, Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ.

Địa điểm: CSIS, Trung tâm Hội nghị B1, 1800 đường K, NW, Washington D.C,

Thời gian: 12:15 p.m EDT, Thứ 3, 27/06/12

Murray Hiebert: Xin mọi người chú ý! Trợ lý Ngoại trưởng Kurt Campbell đã đến. Chúng tôi rất lấy làm vinh dự khi ông Campbell đã nhận lời đến nói chuyện vào buổi chiều ngày hôm nay. Chúng ta đã có một phần mở đầu hết sức sôi nổi cho buổi nói chuyện. Ông Kurt có thể sẽ cho chúng ta biết thêm những quan điểm của chính phủ Mỹ về một vài trong số các vấn đề đang được thảo luận tại đây. Tôi nghĩ tất cả mọi người trong phòng đều đã được biết qua về trợ lý Ngoại Trưởng Kurt Campbell. Ông – cùng với Ngoại trưởng Clinton và những người khác nữa đóng vai trò quan trọng trong việc tạo lập màu sắc ngoại giao Hoa Kỳ trong vòng 3-4 năm trở lại đây. Vì thế Kurt, rất cảm ơn vì ông đã đến, và sân khấu giờ là của ông.

Kurt Campell: Xin cảm ơn. (Tiếng vỗ tay). Cảm ơn rất nhiều, Murray. Thật vui khi được quay trở lại CSIS và được gặp rất nhiều người bạn tại đây. Và tôi muốn cảm ơn Murray và John Hamre, cũng như toàn bộ ê-kíp tại đây vì đã tổ chức một chương trình thật ấn tượng để thảo luận về những thách thức nghiêm trọng hiện nay tại khu vực Đông Nam Á.

Đương nhiên, cuộc thảo luận ngày hôm nay tại đây là về an ninh biển trong những vấn đề liên quan đến Biển Đông. Nhưng, trước khi bắt đầu, tôi muốn, nếu có thể, cung cấp cho các bạn một vài thông tin về một bối cảnh rộng lớn hơn liên quan cách chúng ta nhìn nhận về các chính sách ngoại giao trong một vài tuần tới. Sau đó tôi sẽ rất sẵn lòng trả lời câu hỏi của các bạn. Tôi biết chúng ta có rất nhiều vấn đề đáng quan tâm tại khu vực Đông Bắc Á cũng như những nơi khác, nhưng mục đích chính của cuộc nói chuyện ngày hôm nay là về Đông Nam Á và những sự tiên tri đang diễn ra tại Diễn đàn khu vực ASEAN. Và đó là vấn đề chính của chúng ta trong cuộc thảo luận này.

Để bắt đầu, tôi muốn chia sẻ với các bạn suy nghĩ của tôi về một trong những câu hỏi mà chúng ta phải giải đáp và được nghe đến nhiều trong thời điểm năm 2009 là liệu Hoa Kỳ có nhận ra và hiểu được rằng đang có những diễn biến khó lường tại khu vực châu Á, và tại đó Mỹ có lẽ đã không có được sự can dự đầy đủ như đã phải có hay cần thiết phải có. Trong một vài năm qua, bằng việc có được sự tham gia hợp tác của cả hai Đảng (Dân Chủ và Cộng Hòa – ND), có được các cam kết rõ ràng tại Quốc hội với sự tham gia của những nhà lãnh đạo quân sự, những nhà điều hành thuộc các cấp khác nhau, Hoa Kỳ đã cố gắng đẩy mạnh sự tham gia của mình trong cuộc “chơi” tại khu vực Châu Á – Thái Bình Dương. Hoa Kỳ đã tăng cường tham gia trên diện rộng vào các cam kết song phương, các hoạt động ngoại giao đa phương cũng như trong một loạt các lĩnh vực khác.

Và tôi nghĩ hiện tại, khi so sánh với năm 2009 thì câu hỏi vào năm 2013 mà chúng ta còn được nghe nhiều hơn, đó là: Liệu Hoa Kỳ có thể duy trì một mức độ cam kết cao hơn khi chúng ta tham gia sâu hơn vào các hoạt động tại khu vực châu Á – Thái Bình Dương không? Và theo tôi, đây là một câu hỏi quan trọng khi đặt trong bối cảnh những thách thức mà chúng ta đang phải đối mặt, không chỉ những thách thức trong dài hạn về chính sách đối ngoại và an ninh quốc gia tại Trung Đông và Nam Á, mà còn là một vài thách thức mà chúng ta phải đối mặt ngay ở trong nước.

Ân sâu trong câu hỏi này lại là một câu hỏi khác, rằng đối với nhiều người, mục tiêu chính hay trách nhiệm chính của sự can thiệp của chúng tôi trong vài năm qua là về mặt an ninh và quốc phòng. Và tôi nghĩ không thể phủ nhận rằng đó luôn là phần quan trọng trong những gì mà chúng tôi nỗ lực thực hiện. Nhưng điều quan trọng hơn trong thời gian tới, đặc biệt ở Đông Nam Á, là phải nhấn mạnh rằng sự cam kết của chúng tôi khi hiện diện ở đây lớn hơn nhiều mục tiêu an ninh quốc phòng đơn thuần. Nó mở rộng đến tất cả các lĩnh vực theo nhiều cách khác nhau, mọi lĩnh vực liên quan đến chính sách ngoại giao Hoa Kỳ: cam kết với các thể chế đa phương, cam kết với sự quan tâm của công chúng, đặc biệt là cam kết về thương mại, đầu tư và xuất khẩu, và nói chung là tất cả các lĩnh vực thuộc về ngoại giao.

Do đó, một trong những việc mà Ngoại trưởng Clinton sẽ cố gắng để thực hiện trong chuyến thăm đặc biệt này tới Campuchia, nước đang tổ chức diễn đàn khu vực ASEAN – và cuối năm nay, chuyến thăm của Tổng thống Obama tới Campuchia khi tham gia hội nghị thượng đỉnh Đông Á – là nhấn mạnh cách tiếp cận nhiều mặt này trong chính sách của Hoa Kỳ. Vì vậy, tôi muốn cung cấp cho các bạn một chút thông tin cũng như lý do tại sao đây lại là một vấn đề quan trọng, là điều mà chúng tôi đang tìm cách để thực hiện khi can dự nhiều hơn vào khu vực trong thời gian tới.

Tổng thể, những gì mà các bạn sẽ thấy trong quãng thời gian một vài tuần tới là một vài chuyên dùng chân sắp tới của Ngoại trưởng Clinton trên cơ sở các hoạt động ngoại giao cấp cao gần đây. Tôi biết được rằng người đồng nghiệp thân thiết (good)

Koe Donovan đã cùng đi với Tổng tham mưu trưởng liên quân Hoa Kỳ trong chuyến đi quan trọng đến Phi-líp-pin, Bộ trưởng Panetta trong chuyến thăm tới Việt Nam, và một số cam kết ngoại giao chiến lược cấp cao. Ngoại trưởng Clinton cố gắng tiếp nối các hoạt động ngoại giao này trong một vài điểm dừng chân tại khu vực Đông Nam Á. Và bà Clinton sẽ cố gắng hoàn thành một số việc ở Campuchia trong chuyến công du của mình.

Một trong những sáng kiến mà chúng tôi đã thực hiện trong những năm qua – và bà Clinton sẽ đưa vào bàn luận rất nhiều vấn đề mới mang tính thực chất hơn, và tôi không thể không nhấn mạnh rằng đây là một vấn đề hết sức khó khăn trong bối cảnh hiện nay – đó là những cam kết với các tổ chức đa phương hẹp trong khu vực Đông Nam Á có tên gọi Sáng kiến hạ lưu sông Mêkông. Đây là một nỗ lực để giải quyết các thách thức phức tạp nhất của một trong những con sông lớn nhất thế giới và hợp tác với rất nhiều nước trong khu vực Châu Á – Thái Bình Dương để duy trì và quan trọng nhất là để hiểu được những thách thức đến từ việc biến đổi khí hậu, khai thác thủy sản quá mức, và cũng như tác động của việc xây dựng các con đập với nông nghiệp. Đây cũng là cơ hội để chúng ta tìm cách duy trì/bảo vệ sông Mêkông, một trong những con sông lớn nhất thế giới.

Ngoại trưởng Clinton sẽ gặp gỡ với không chỉ các thành viên của Sáng kiến Hạ lưu sông Mêkông mà còn với Những nước láng giềng hạ lưu sông MêKông – bao gồm một số các quốc gia liên quan – và ngoài ra còn mang đến bàn đàm phán những nhóm khác như các nhóm từ thiện, quan hệ đối tác nhà nước – tư nhân hoặc các nhóm tương tự có cam kết với thể chế này (Sáng kiến hạ lưu sông Mêkông – ND).

Một phần quan trọng của nỗ lực trong năm nay đó là việc xây dựng mối quan hệ chính thức với Myanmar. Một trong những điều mà chúng tôi sẽ tìm cách để thực hiện trong những tuần tới tới là làm rõ cách thức mà chúng tôi sẽ thực hiện về việc nói lời công khai các biện pháp trừng phạt của mình. Chúng tôi muốn tạo ra một cơ hội cho việc đầu tư và sự tham gia một cách thực chất của Mỹ vào Myanmar. Chúng tôi rất thẳng thắn muốn để lợi ích của chúng tôi đi sau những nỗ lực cải cách và muốn làm rõ điều này, như Ngoại trưởng Clinton đã nói, rằng Myanmar đối với các doanh nghiệp Mỹ là một môi trường kinh doanh rất cởi mở. Và chúng tôi sẽ làm điều đó một cách có trách nhiệm.

Và ngoại trưởng Clinton sẽ đưa ra một vài các sáng kiến cụ thể khi bà thăm các nước Đông Nam Á trong một vài tuần tới. Và tôi phải nói rằng, chúng tôi đã nhận được rất nhiều sự giúp đỡ để có được cơ hội này. Các nước bạn bè ASEAN đã có những hướng dẫn cụ thể cũng như có những gợi ý và tư vấn có hiệu quả dành cho chúng tôi phía sau hậu trường.

Ngoài các sáng kiến này, tôi muốn đề cập về một trong những điều mà chúng tôi luôn nhắc đi nhắc lại, đó là, tương tự như tầm quan trọng của TPP (Hiệp định đối tác

xuyên Thái Bình Dương – ND), của Hiệp định thương mại tự do Hàn Quốc, Hoa Kỳ cũng rất cần đưa ra những sáng kiến về kinh tế cụ thể hướng tới khu vực Đông Nam Á, và điều này cũng sẽ nêu bật một cam kết thực chất của Mỹ tới vấn đề thương mại.

Vì vậy, Ngoại trưởng Clinton, một ngày sau khi đến Diễn đàn khu vực ASEAN, sẽ tổ chức một cuộc gặp giữa nhóm doanh nghiệp lớn nhất thế giới, trải dài từ Mỹ tới Siem Reap và các doanh nhân tâm cỡ tương đương từ các nước ASEAN, cũng như các nơi khác trong khu vực châu Á. Trong cuộc gặp này, chúng tôi sẽ tìm hiểu các cách thức để mở rộng sự tham gia về kinh tế cũng như thương mại của Mỹ tại khu vực Đông Nam Á. Chúng tôi rất háo hức với vấn đề này. Một số bộ trưởng, một vài nhà lãnh đạo của khu vực Đông Nam Á cũng sẽ tham dự. Đây là một phần nỗ lực nhằm nhấn mạnh niềm tin rằng chúng tôi có thể đóng góp nhiều hơn nữa vào sự tham gia của mình trong lĩnh vực kinh tế tại khu vực Đông Nam Á trong tương lai.

Rõ ràng là, đặt trong mô hình lớn hơn về các cam kết đa phương – tôi muốn nhắc lại một lần nữa – rằng một ASEAN mạnh mẽ và một cam kết với những tổ chức này sẽ rất quan trọng trong thời gian tới. Bây giờ, nhiều người sẽ nói rằng hãy xem này, những tổ chức này nhìn chung vẫn còn yếu; những tổ chức này vẫn đang phát triển. Điều này đúng, tuy nhiên đây là một thời điểm vô cùng quan trọng, đây là lúc mà vai trò của Mỹ có thể trở nên rất quan trọng. Và do đó, các bạn sẽ thấy chúng tôi tham gia sâu sắc vào những cơ hội trong tương lai.

Chúng tôi cũng đang tìm cách để tăng cường các cam kết song phương. Và tôi nghĩ các bạn sẽ thấy được điều này diễn ra trong một quy mô rộng lớn. Sáng nay, tôi đến đây sau khi đã tham gia một loạt cuộc thảo luận với những người bạn đến từ Lào. Ngoại trưởng Clinton cũng đang trông chờ một chuyến viếng thăm đến đất nước này. Đây là một phần của cuộc đối thoại toàn diện của chúng tôi với Lào, trong đó chúng tôi sẽ tìm hiểu cách thức để từ đó có thể xây dựng mối quan hệ song phương trong tương lai.

Nhưng rõ ràng là, về mối quan hệ với Phi-líp-pin, tôi có thể nói một cách khá thẳng thắn rằng chúng tôi đang ở giữa thời kỳ phục hồi lại mối quan hệ. Tôi nghĩ chúng tôi đã không tập trung đầy đủ vào mối quan hệ này trong một khoảng thời gian quá dài. Tổng thống Phi-líp-pin Aquino cũng đã có một chuyến thăm hết sức tốt đẹp đến Mỹ. Ông Aquino đã giải quyết vấn đề tham nhũng tại Phi-líp-pin theo một cách mà chưa từng diễn ra trong khoảng vài chục năm trở lại đây. Chúng tôi đang cố gắng để hỗ trợ nỗ lực đó, để tăng cường sự hợp tác trong lĩnh vực kinh doanh và cũng là để hỗ trợ cho sự tăng trưởng đáng kể của Phi-líp-pin. Ngoài ra, chúng tôi cũng muốn đa dạng hóa sự tham gia của mình bằng việc bao gồm thêm việc xây dựng năng lực và các khía cạnh khác của đối thoại chiến lược. Một lần nữa, tôi muốn nói rằng trong khoảng 20 năm trở lại đây, chúng tôi đã có những cam kết định kỳ với Phi-líp-pin. Nhưng đây chính là một trong những chính phủ tốt nhất mà chúng tôi có thể thấy trong hàng thập kỷ qua. Chúng

tôi muốn hỗ trợ cho chính phủ này. Và chúng tôi sẽ tham gia mạnh mẽ vào quá trình này trong thời gian tới.

Chúng tôi cũng đã có những quan hệ ngoại giao ở cấp cao và các cam kết quân sự, gần đây nhất là với Việt Nam. Chúng tôi cũng làm việc chặt chẽ với Malaysia. Giữa hai nước có một quan hệ đối tác hết sức tốt đẹp. Tôi có thấy đại sứ Dino từ Indonesia trong hội trường này. Nhìn một cách tổng thể, từ Singapore tới Myanmar, Malaysia, và Campuchia, chúng tôi đang tìm cách để tăng cường các cam kết song phương của mình.

Bây giờ, một trong những điều mà chúng ta đang đang bàn luận khi mà nhìn vào sự phân loại của các lịch trình ngoại giao – rõ ràng, lịch trình là một trong những điều mà các nhà lãnh đạo cấp cao dành thời gian và sự quan tâm của mình. Và hầu hết trong lịch trình này, ngay cả ở giai đoạn này, liên quan đến một loạt các cam kết then chốt và quan trọng của châu Âu: NAC, tất cả các cuộc họp mà chúng tôi chủ yếu làm việc cùng với nhau – quan hệ đối tác xuyên Thái Bình Dương giữa Hoa Kỳ và châu Âu.

Theo tôi, trong nhiều nhiều thập kỷ qua, sự thiếu vắng của một vài các cuộc đối thoại và cam kết có tính cấu trúc phù hợp với lợi ích của quốc gia, và từ đó chúng tôi có thể đến rồi đi - ở đây tham gia có nghĩa là chúng tôi không bị ràng buộc - là quan điểm tồn tại trong lòng nước Mỹ. Tôi nghĩ, quan điểm của chúng tôi bây giờ, lợi ích của nước Mỹ là có thêm nhiều các cam kết được chính thức hóa, cho dù có khoảng cách địa lý xa xôi, có gánh nặng ngân sách đôi khi đè nặng lên vai các quan chức cấp cao. Nhưng những thể chế này, những cuộc gặp gỡ thường xuyên này, sẽ có xu hướng mang tiến trình này vào tận sâu bên trong chính quyền. Và tất cả các hoạt động sẽ được nhận ra là cực kì quan trọng.

Bốn hoặc năm năm trước đây, chúng tôi đã có một vài cam kết ở mức độ cao với Nhật Bản, Úc hay Hàn Quốc, nhưng rõ ràng những số lượng các cam kết này là quá ít. Dĩ nhiên chúng tôi cũng có những cam kết với Trung Quốc, và các cam kết này đang được thúc đẩy một cách mạnh mẽ. Nhưng chúng tôi chưa có được những cam kết chiến lược một cách thường xuyên như vậy trong khu vực Đông Nam Á và các quốc gia khác. Và chúng tôi đang cố gắng để thực hiện điều đó với tất cả các quốc gia trong khu vực Đông Nam Á.

Và bây giờ, câu hỏi sẽ là, nói một cách thẳng thắn, các cam kết này có duy trì được hay không? Chúng tôi có thể duy trì mức độ cam kết như hiện nay hay không? Từ kinh nghiệm của mình, tôi muốn chia sẻ với các bạn rằng điều này là rất quan trọng. Và đó cũng sẽ là một trong những cách mà ASEAN và các nước châu Á khác đánh giá về liệu chúng tôi có nghiêm túc hay không. Việc chúng tôi mang đến cuộc gặp gỡ này những ý tưởng mới táo bạo và những chương trình mới có tính sáng tạo một cách xuất sắc cũng chưa nói lên được điều gì. Nhưng chúng tôi đã đưa ra được những điều này hay chưa? Chúng tôi đã sẵn sàng để lắng nghe hay chưa? Và thực tế là khoảng 90% những điều đó sẽ mang lại hiệu quả trong chương trình nghị sự sắp tới.

Ngoài những cam kết song phương, chúng tôi cũng đã lên kế hoạch cho một loạt các hoạt động khác cho sự kiện Diễn đàn khu vực ASEAN. Bà Lady Ashton đến từ EU cũng sẽ có mặt tại đây. Đồng nghiệp Nirav Patel của tôi hiện đang ở châu Âu. Chúng tôi đang đàm phán với châu Âu, với EU, một bộ các cam kết sẽ giúp mang lại cho các cuộc đối thoại của EU và Mỹ về vấn đề châu Á trở nên thực chất hơn. Nếu các bạn nhìn vào tất cả những việc mà Hoa Kỳ đã thực hiện trong vòng 30 hoặc 40 năm qua, cho dù đó là tại khu vực Balkan hay gần đây hơn là tại Afghanistan và Pakistan, thì luôn có một mối quan hệ đối tác chặt chẽ giữa Hoa Kỳ và Châu Âu.

Châu Á đang là một trong những khu vực đang thiếu sự thảo luận và tham gia chiến lược của Hoa Kỳ và châu Âu. Ngoài ra cũng có rất ít các cuộc thảo luận hoặc cam kết chiến lược về khu vực này giữa Hoa Kỳ và châu Âu. Và do đó, những gì mà chúng tôi đang tìm cách để làm hiện nay – đầu tiên là tại Diễn đàn khu vực ASEAN và tiếp theo đó là – là để mở rộng cuộc đối thoại và thảo luận của chúng tôi với các đồng nghiệp của mình tại châu Âu về tất cả các khía cạnh của phát triển ở châu Á khi xem xét đến động lực chính trị, cơ hội tại châu Á cũng như khi xem xét đến các vấn đề kinh tế và những thách thức và vấn đề chung mà chúng ta phải cùng nhau đối mặt.

Hiện tại, ngoài những vấn đề này, một trong những điều có thể sẽ trở nên quan trọng nhất đối với chúng ta tại Diễn đàn khu vực ASEAN là làm rõ, đặc biệt làm rõ cho các đồng nghiệp trong ASEAN, rằng chúng tôi cam kết một mối quan hệ mạnh mẽ, ổn định và bền vững với Trung Quốc. Và một trong những điều mà Ngoại trưởng Clinton và Ngoại trưởng Dương (Dương Khiết Trì) sẽ đưa ra là một số sáng kiến mà chúng tôi đã xây dựng trong nhiều năm về việc xây dựng năng lực, giảm nhẹ thiên tai, hỗ trợ nhân đạo và các vấn đề liên quan đến bảo vệ động thực vật hoang dã, các vấn đề tại Thái Bình Dương, nơi mà Hoa Kỳ và Trung Quốc sẽ có cam kết rất rõ ràng về các khu vực mà sẽ có sự tham gia và hợp tác chung.

Đây là một thông điệp quan trọng cần được gửi đi, bởi vì, tôi nghĩ rằng, ASEAN thường lo ngại rằng khu vực Đông Nam Á hoặc các khu vực khác của châu Á sẽ trở thành các khu vực cho cuộc cạnh tranh chiến lược nguy hiểm giữa Hoa Kỳ và Trung Quốc. Đó là quyết tâm của chúng tôi – một quyết tâm mạnh mẽ để làm rõ rằng chúng tôi muốn cộng tác với Trung Quốc. Có những lĩnh vực mà chúng tôi sẽ có bất đồng và sẽ có những lĩnh vực mà chúng tôi hoàn toàn cạnh tranh với nhau. Nhưng việc gửi đi thông điệp rất rõ ràng này là rất quan trọng, bên cạnh việc xây dựng những mối quan hệ với các nước khác tại khu vực châu Á. Chúng tôi muốn xây dựng một mối quan hệ đối tác bền vững với Trung Quốc để từ đó có thể thúc đẩy thịnh vượng và hòa bình tại khu vực Đông Nam Á. Và các bạn sẽ thấy rõ hơn khi chúng tôi thực hiện điều này trong tương lai.

Tôi muốn nói rằng chúng ta nhận đã nhận thấy được một vài trong số các thách thức bao phủ đang tồn tại tại Biển Đông. Và những gì mà chúng ta được thấy gần đây là

sự tăng cường trong ngoại giao giữa ASEAN và Trung Quốc về các khía cạnh liên quan đến một Bộ quy tắc ứng xử có thể có trong tương lai. Chúng tôi rất muốn được nghe những thông báo ngắn gọn về những tiến triển của quá trình này khi chúng tôi đến Campuchia. Và chúng tôi sẽ hỗ trợ cho quá trình ngoại giao đang được tiến hành này.

Bây giờ tôi nghĩ các bạn đã thấy được rõ ràng rằng bắt đầu từ năm 2010, tiếp tục ở Việt Nam và sau đó là Bali vào năm ngoái, ở mỗi một thời điểm, Hoa Kỳ đều đưa ra những mục tiêu rất rõ ràng, chính xác về vấn đề Biển Đông. Chúng tôi đã luôn cố gắng giữ một thái độ nhất quán và nguyên tắc trong quá trình tiếp cận của mình. Chúng tôi sẽ không đứng về bất cứ bên nào trong tranh chấp lãnh thổ.

Chúng tôi có thái độ rất rõ ràng, trong các hoạt động ngoại giao công khai cũng như không công khai về việc phản đối vũ lực – việc sử dụng vũ lực hoặc cưỡng ép. Chúng tôi có lợi ích quốc gia mật thiết về tự do hàng hải. Chúng tôi đang tìm kiếm một nền hòa bình và ổn định rộng lớn hơn, điều mà chúng tôi cho rằng là lợi ích không chỉ của Mỹ và các đối tác thương mại phụ thuộc nhiều tuyến đường vận tải biển qua vùng Biển Đông, mà còn với tất cả các quốc gia khác có liên quan. Và chúng tôi tin rằng, trong tương lai tất cả các phương pháp tiếp cận phải dựa hoàn toàn vào luật pháp quốc tế. Và chúng tôi cũng muốn phát triển thương mại hợp pháp không bị cản trở.

Chúng tôi đã nhận thấy được những thách thức trong thời gian gần đây. Tôi chỉ muốn nói đơn giản rằng chúng tôi ủng hộ một tiến trình hòa bình. Tôi muốn chia sẻ với các bạn suy nghĩ của tôi về việc đằng sau hậu trường chúng ta đã thấy được những hoạt động ngoại giao đầy hy vọng. Tôi nghĩ mình phải tán dương các đồng nghiệp của tôi tại Phi-líp-pin, những người mà theo tôi, đã làm việc cật lực để đảm bảo rằng hòa bình và ổn định luôn được duy trì. Tôi nghĩ rằng trên quan điểm đó, tôi rất hân hạnh trả lời các câu hỏi, các lời bình luận và chất vấn từ phía quý vị theo mạch thảo luận mà ông Murray đã đưa ra.

HIEBERT: Ngài có muốn chỉ định người đặt câu hỏi – hay ngài muốn tôi -

CAMPBELL: Ngài không làm việc đó giúp tôi? nếu không có vấn đề gì?

HIEBERT: Vâng, mời ông. Hãy chờ micrô và sau đó giới thiệu về mình.

Q: Vâng. Tên tôi là Eric Lachica từ tổ chức U.S Filipinos for Good Governace, một nhóm vận động chính sách. Tôi chia sẻ điều – một trong những diễn giả lúc trước trong phiên thảo luận có nói chính phủ Mỹ đã có những gì họ gọi là – đang hỗ trợ Hiệp ước Phòng thủ Chung chỉ bằng lời lẽ hùng hồn. Ngài có thể giải thích rõ liệu có một chính sách cụ thể nào về việc hỗ trợ Hiệp ước Phòng thủ Chung giữa Mỹ - Philippines căn cứ vào tình hình hiện nay?

CAMPBELL: Để xem, tôi nghĩ rằng, bạn biết đấy, điều này khá rõ ràng, Tổng thống nhấn mạnh cam kết ủng hộ mạnh mẽ của chúng tôi đối với Philippines. Khi Tổng

thống ghé thăm, chúng tôi báo cáo rõ những lĩnh vực chúng tôi sẽ cùng hợp tác. Tôi biết rằng bạn hiểu việc Mỹ gần đây chuyển giao tàu chiến khác cho phía Philippines. Chúng tôi muốn hỗ trợ họ trong việc xây dựng năng lực. Chúng tôi cũng tin rằng sẽ có những cam kết tương xứng trong tương lai giữa Mỹ và Philippines nhằm nâng cao năng lực chung của hai nước. Và chúng tôi tin tưởng rằng mối quan hệ và hiệp ước an ninh của chúng tôi hết sức chặt chẽ.

Xin chào, Bonnie

Q: Xin chào, Bonnie Glaser từ CSIS. Cảm ơn ông rất nhiều vì đã đến đây hôm nay. Chúng tôi đang thảo luận trong buổi sáng đầu tiên này, một vài diễn giả bày tỏ quan ngại rằng Bộ quy tắc ứng xử, rất cuộc, chỉ hơn Tuyên bố ứng xử giữa các bên ở Biển Đông năm 2002 một chút. Và dĩ nhiên, Bộ trưởng Quốc phòng Panetta – tôi cũng có mặt tại Đối thoại Shangri-la – và ông ấy phát biểu đôi chút về những gì mà chúng ta muốn thấy, những gì mà Mỹ muốn thấy trong Bộ quy tắc ứng xử. Ví dụ như, nhu cầu về những cơ chế giải quyết tranh chấp và bao hàm điều này trong một văn kiện mang tính ràng buộc.

Có một số thông tin về tài liệu không chính thức được đưa ra tại Phnom Penh. Và tôi được biết ngài đã bày tỏ một số ý kiến về những nguyên tắc nào mà ngài thấy là cần có trong Bộ quy tắc ứng xử. Tôi đang tự hỏi liệu ngài có thể chia sẻ đôi chút về điều này. Những nội dung mang tính cơ chế nào trong bộ quy tắc ứng xử mà ngài thấy cần thiết được bao hàm trong đó? Xin cảm ơn.

CAMPBELL: Cảm ơn Bonnie. Tôi không nghĩ tôi có thể đề cập cụ thể hơn về điều này. Tôi nghĩ rằng, những gì mà Bộ trưởng Panetta chia sẻ hết sức hữu ích liên quan đến một số điều mà chúng tôi muốn thấy trong Bộ quy tắc ứng xử. Nhưng tôi phải nói rằng chúng tôi tin tưởng vào tiến trình ở chỗ vấn đề này đang được thảo luận bằng con đường ngoại giao – đây nơi thích hợp dành cho thảo luận. Và rất cuộc, chính các bên liên quan phải đưa ra những quyết định cuối cùng về điều gì là phù hợp, điều gì có thể được đàm phán một cách hiệu quả giữa các bên khác nhau.

Chúng tôi đã nghe nói về tài liệu không chính thức này. Nhưng chúng tôi chưa được thông báo về nó. Tôi nghĩ rằng đó là một trong những lý do khiến chúng tôi đang rất trông đợi có mặt tại Cam-pu-chia trong thời gian tới. Tôi có thể nói rằng chúng tôi thực sự ấn tượng với mức độ tập trung, đặc biệt từ phía ASEAN đối với vấn đề này. Và tôi cho rằng tất cả chúng ta đều nhận thấy những thách thức liên quan. Đây là những vấn đề đã tồn tại trong một thời gian dài. Chúng đây rầy những khó khăn. Những vấn đề đó đã thúc đẩy quan điểm dân tộc trên toàn khu vực, giải quyết những vấn đề này hết sức khéo léo là điều rất quan trọng. Và tôi cho rằng đó là một trong những thông điệp quan trọng hơn mà Mỹ đang muốn truyền tải.

Q: Xin cảm ơn. Ngài đang nói về luật quốc tế của Mỹ ở Biển Đông. Luật quốc tế nào ngài đang đề cập tới bởi Mỹ không phải là một bên tham gia Công ước Luật Biển?

CAMPBELL: Vâng, đó là, bạn biết đấy, nếu đây là một trong những điều đó - bạn biết đấy, khi bạn bước vào một cửa hàng, chuông reo và vang lên thông điệp chúc mừng, bạn là người thứ 10,000 mua sắm tại cửa hàng này, vậy, thưa ngài, ngài chính người thứ 10,000 đã đề cập với tôi rằng chúng tôi không phải là bên ký kết Luật Biển, bởi vì tôi không biết về điều này cho tới tận bây giờ. (Tiếng cười.) Cảm ơn vì điều đó.

Tôi tin rằng Luật Biển là một định chế đặc biệt. Tôi cho rằng, như ông biết đấy, đang có những tranh luận tại Capitol Hill. Đã diễn ra rất nhiều cuộc thảo luận. Ngoại trưởng Clinton, tôi nghĩ, đã đưa ra một số tuyên bố quan trọng về điều này khi tham gia buổi điều trần ba tuần trước đây. Luật Biển – đóng vai trò như một khuôn khổ cho những tương tác quan trọng không chỉ ở khu vực Biển Đông, mà thực sự, cả một loạt các vấn đề khác về không gian biển. Tôi ghi nhận quan điểm của ông. Và tôi đánh giá cao điều đó. Và ông có thể nhận lấy phần thưởng của mình sau khi ông đi ra, (Tiếng cười.) Đó chỉ là một lời đùa thôi, thưa ngài. Tôi không có ý đó, thưa ngài. (Tiếng cười khúc khích.) Xin cảm ơn.

HIEBERT: Marvin?

Q: (Tắt mic.)

CAMPBELL: Được rồi. Xin cảm ơn Marvin. Bạn đã hết sức kiên nhẫn.

Q: Cảm ơn, cảm ơn Kurt. Marvin Ott, Johns Hopkins.

Khu vực chúng tôi quan tâm là Biển Đông. Ngài có thể chia sẻ bất kỳ ý kiến nào gần đây hay một ý kiến đúc kết về chính sách của Mỹ đối với vùng đặc quyền kinh tế của những quốc gia ven biển như Việt Nam, ví dụ vậy, nơi sẽ chịu áp lực ngày càng tăng của các hoạt động khoan, thăm dò cùng nhiều hoạt động khác? Và quan điểm căn bản của Mỹ đối với những kiểu hoạt động đó và tình huống cả hai chúng ta hình dung sẽ xảy ra khi những nỗ lực đó được đẩy mạnh?

CAMPBELL: Tôi nghĩ câu trả lời tốt nhất có thể đưa ra cho câu hỏi hết sức cụ thể này đó là tôi nghĩ rằng chúng tôi thừa nhận có một số vấn đề vẫn tồn tại chưa được giải quyết, và có lẽ sẽ chưa thể giải quyết trong tương lai. Và rằng – trong bối cảnh đó, đòi hỏi cần có những đối thoại thực chất, mức độ minh bạch trong các hành động, tăng cường các hoạt động và cam kết trong các diễn đàn quốc tế và sau đó là áp dụng những quy định pháp luật đã được quy định trong Luật Biển.

Ngoài ra, tôi cho rằng Mỹ có một số mục tiêu cụ thể như tôi đã nêu ra lúc đầu, và tôi nghĩ rằng những mục tiêu đó sẽ định hướng cách tiếp cận của chúng tôi. Nhưng một số mục tiêu cụ thể đúng như bạn đã chỉ ra, thực sự sẽ là nội dung của các hoạt động ngoại giao trong thời gian tới.

Marvin Ott: Tôi sẽ theo dõi nếu có.

CAMPBELL: Được thôi

Xin chào, Tom

Q: Kurt

CAMPBELL: Xin chào, rất vui được gặp ngài.

Q: Tôi là Tom Reckford, từ Hội Đồng Quan hệ Quốc tế và Cộng đồng Mã Lai – Hoa Kỳ.

Ông đã nói rất đúng về tầm quan trọng của việc có mặt trong các hội nghị cũng như những sự kiện khác tại Đông Nam Á. Tổng thống Clinton đã có một chuyến viếng thăm tuyệt vời tới Indonesia trong Hội nghị thượng đỉnh các nước Đông Á năm ngoái.

Ngài CAMPBELL: Tôi nghĩ ý bạn muốn nói đến Tổng thống Obama, nhưng điều đó...

Q: À à tôi xin lỗi (cười)

Ngoại trưởng Clinton cũng đã tham dự rất nhiều cuộc họp và – (cười) – đã đặc biệt hữu ích trong những cuộc gặp ấy. Đây không phải - (không nghe được).

CAMPBELL: Tốt lắm Tom. Rất tốt. (Cười).

Q: Có phải người ta vẫn đang cân nhắc việc Tổng thống Obama có đến thăm các nước khác trong khu vực Đông Nam Á trong 1 hoặc 2 chuyến viếng thăm tới của ông, trong đó có Malaysia, Philippines và Thái Lan không?

CAMPBELL: Đúng thế. Đây là – đây là một câu hỏi rất hay. Tôi nghĩ rằng – bạn biết đấy, tôi nghĩ rất công bằng khi nói rằng trong vài tháng tới đây Tổng thống sẽ rất bận. Nhưng còn nhiều vấn đề chưa xác định ngay bây giờ. Đây là vấn đề phụ thuộc vào quyết định của Nhà Trắng. Và tất cả những gì tôi có thể nói với bạn là, chúng tôi đã nghe về rất nhiều địa điểm thú vị mà có thể ngài sẽ muốn đến thăm.

Và tôi cũng sẽ chỉ nói với bạn, từ kinh nghiệm cá nhân tôi, về một trong những thứ luôn hấp dẫn, khi anh nhìn vào lịch sử các cuộc viếng thăm của các vị Tổng thống, các vị Ngoại trưởng; vài địa điểm trong số này đã xuất hiện trong những bức ảnh đen trắng từ thập niên 50, 60. Tôi nghĩ cũng hay nếu chúng ta có vài bức ảnh thời hiện đại chụp lại những địa điểm ấy. (Cười)

MR.: (không nghe rõ) – mặc áo sơ mi xanh.

CAMPBELL: Vâng, chào bạn. Đây – (cười) – micro đây.

Q: Cảm ơn anh. Chen Li (ph), từ (không nghe rõ) Trung Quốc.

CAMPBELL: Vâng, xin chào.

Q: Chúng ta biết Ngoại trưởng Mỹ Hillary Clinton nói rằng Biển Đông liên quan mật thiết tới lợi ích quốc gia của Hoa Kỳ. Nhưng chúng ta cũng biết lợi ích quốc gia bao gồm rất nhiều yếu tố, trong đó, nếu ta chia theo mức độ quan trọng thì ta có: Thứ

nhất, có những lợi ích đặc biệt thiết thân, giống như trái tim đối với con người vậy. Thứ hai, những lợi ích quan trọng, giống như (không nghe rõ) – hay là cánh tay của một người. Thứ ba, những lợi ích thông thường, cũng giống như những ngón tay đối với một con người. Ngài nghĩ rằng lợi ích này đối với Hoa Kỳ thuộc loại nào trong 3 nhóm kể trên? (Cười) Đó là ngón tay, đôi chân hay trái tim con người? Xin cảm ơn. (Cười)

CAMPBELL: Vâng. (Xôn xao). Cảm ơn bạn. Cho phép tôi – Tôi có thể giới thiệu với các bạn một quý ông – người đoạt giải trong – (cười).

Thế này – khi bạn học ở trường đào tạo trợ lý cho ngoại trưởng, bạn sẽ được dạy rằng có những loại câu hỏi bạn không cần phải trả lời, chỉ cần nói thôi (Cười). Vì vậy tôi nghĩ rằng trong phát biểu ấy Ngoại trưởng đã tự phát biểu rồi. Và tôi cũng nói thêm rằng, đối với Hoa Kỳ, chúng tôi đặc biệt coi trọng quan hệ thân thiết với tất cả các đối tác, và đó là lý do chúng tôi đang hành động tích cực cả hậu trường lẫn trên các diễn đàn đa phương, và chúng tôi cũng sẽ tiếp tục như vậy.

Q: Cảm ơn. Tôi là Chris Nelson, từ Nelson Report. Cảm ơn vì buổi nói chuyện rất thú vị như mọi khi. Tôi đã sợ rằng ông có thể sẽ biến cuộc nói chuyện thành buổi thảo luận về y học – (không nghe rõ) – tạ ơn Chúa. (Cười). Tôi muốn tiếp tục câu hỏi rất quan trọng của Marvenaugh.

Nếu ngài có thời gian – đương nhiên với cương vị hiện nay thì không rồi – để nghe phiên đầu tiên, nó rất thú vị. Cả hai vị giáo sư của chúng ta đều rất bi quan về triển vọng tại ASEAN khi các nước thành viên giờ vẫn đang cố gắng đạt được Bộ quy tắc ứng xử. Họ rất quan ngại rằng mọi chuyện vẫn như cũ, chẳng có gì tiến triển. Những người bạn đến từ Trung Quốc của chúng ta, nếu tôi hiểu đúng ý họ - (không nghe rõ) – thì dù có ý nghĩa gì hay không, họ cũng muốn tham gia. Trong khi chủ đề thảo luận sáng nay là ASEAN phải tìm cách đi đến thống nhất trước, sau đó cả khối hoặc từng nước mới có thể tiếp cận Trung Quốc và Trung Quốc có thể tiếp cận họ. Giờ vẫn là quá sớm để hỏi ông một câu như là, nếu Mỹ đang quan tâm đến vấn đề này, thì ASEAN nên giải quyết bước đầu trước rồi mới để Trung Quốc tham gia hay nên để Trung Quốc tham gia vào tiến trình ngay từ đầu? Cảm ơn.

CAMPBELL: Nhìn vào tất cả những gì chúng tôi tìm kiếm trong việc tăng cường sự tham dự ngoại giao Hoa Kỳ, cụ thể hơn là trong các vấn đề hiện nay, không chỉ tập trung vào vai trò trung tâm của ASEAN, mà việc tăng cường hợp tác trên các lĩnh vực khác cũng rất quan trọng. Tôi nghĩ một trong những điều mà chúng tôi nhận thấy trong những năm qua – và một vài trong đó, chẳng thản mà nói, có thể gây khó chịu cho các nước tham gia – là trong Diễn đàn Khu vực ASEAN, những vấn đề thực sự được tranh cãi và thảo luận theo hướng đòi hỏi các nước tham gia phải thể hiện quan điểm, phải phát biểu và phải thể hiện lợi ích trong đó. Chúng tôi cho rằng đó là một quy trình lành mạnh, và tôi phải nói rằng, về vấn đề này cũng như rất nhiều vấn đề khác, chúng tôi tin

rằng cách làm của ASEAN sẽ giúp ích rất nhiều trong việc tìm ra giải pháp cho các vấn đề đang nóng hiện nay.

MR: Thưa ngài, có câu hỏi ở phía này.

Q: Xin chào. Tôi là Hai Peshu (ph) từ Phoenix TV. Trong câu kết luận vừa rồi của ngài, ngài đã đi chệch hướng ban đầu khi yêu cầu và đánh giá cao những nỗ lực giải quyết tranh chấp trên Biển Đông trong hòa bình của chính phủ Phi-líp-pin, và chúng tôi cũng đã nhiều lần được nghe điều này từ các quan chức chính phủ trước đó. Có phải rõ ràng ngài đã bỏ qua bên còn lại của tranh chấp, trong trường hợp này là Trung Quốc? Và điều này có phải hàm ý rằng Trung Quốc đã không cố gắng giải quyết vụ việc trong hòa bình?

CAMPBELL: Tôi chỉ có thể nói rằng, như rất nhiều người đã chỉ ra, bởi mong muốn của phía Mỹ và, thẳng thắn mà nói, chúng tôi tin là của tất cả các bên liên quan, về một quá trình xuống thang và giải tỏa căng thẳng; chúng tôi rất vui mừng nghe tin về những diễn tiến mới trong quá trình trao đổi và đối thoại giữa Manila và Bắc Kinh những ngày vừa qua. Chúng tôi tin rằng điều này sẽ mang lại nhiều triển vọng. Chúng tôi biết hai bên đang tăng cường đàm phán và chúng tôi ủng hộ điều đó. Và chúng tôi tin rằng với – rằng, các bạn biết đấy – hai bên đều hiểu rõ tầm quan trọng của một mối quan hệ bền chặt và rằng chúng tôi đang hướng tới Diễn đàn Khu vực ASEAN. Và tôi cho rằng các bên đều mong muốn quá trình sẽ diễn ra hiệu quả.

Q: Cảm ơn. Tôi là (tên không nghe rõ) – người Mỹ gốc Việt. Xin cảm ơn ngài, Trợ lý Campbell.

CAMPBELL: Cảm ơn bạn.

Q: Cảm ơn.

Tôi xin chúc mừng ngài về đường lối ngoại giao ngài đã dẫn dắt Hoa Kỳ trong các cuộc đối thoại với Trung Quốc về vấn đề tranh chấp vùng biển Đông Nam Á.

Tôi có một câu muốn hỏi ngài rằng – vừa qua, Mỹ và Trung Quốc đã có hàng loạt cuộc đối thoại và đó là điều tốt. Cùng lúc với điều đó, chúng tôi lại thấy Trung Quốc tuyên bố sẽ mời những công ty dầu khí khác thăm dò tại vùng đặc quyền kinh tế của Việt Nam. Điều này liệu có nhất quán với chính sách ngoại giao mà ngài nói không?

CAMPBELL: (bỏ mic) – Tôi hiểu câu hỏi của bà.

Q: Vâng –

CAMPBELL: Còn phần sau – Tôi hiểu phần đầu của câu hỏi.

Q: Rằng hai sự kiện diễn ra đồng thời : trong khi Mỹ tăng cường quan hệ với Trung Quốc theo hướng tích cực, tổ chức hàng loạt cuộc thảo luận chiếc lược thì Trung Quốc tuyên bố sẽ mời thêm công ty dầu khí vào thăm dò và khai thác tại vùng đặc

quyền kinh tế của Việt Nam. Điều này có được thảo luận trong các cuộc đối thoại không?

CAMPBELL: Xin lỗi, tôi không hiểu câu hỏi của bạn.

Q: Sao Trung Quốc lại làm như vậy – (không nghe rõ) – họ nói với Mỹ?

CAMPBELL: À, vâng, điều duy nhất tôi có thể nói là bởi vì sự căng thẳng trong tình hình ngoại giao tại châu Á hiện nay – ví dụ như Bộ trưởng Panetta vừa mới một tuần - một tuần rưỡi trước tới Việt Nam; nên rất nhiều hoạt động diễn ra – và tôi nghĩ quan trọng là đừng suy luận về mối liên hệ từ cuộc gặp gỡ này với một kết quả khác. Tôi có thể đảm bảo với bạn rằng chủ đề này chưa từng được đưa ra thảo luận giữa Mỹ và Trung Quốc trong bối cảnh hiện nay.

Q: (Không nghe rõ tên) – từ Tuần báo Jane's Defense và tờ Tin tức Đài Loan, đến từ Đài Loan.

Washington quan tâm tới mức nào về triển vọng hợp tác giữa Đài Loan và Trung Quốc trong vấn đề tranh chấp Biển Đông?

(Tiếng cười.)

CAMPBELL: Chúng tôi đã thảo luận một cách không chính thức với Đài Loan về lập trường của họ. Tôi nghĩ sẽ là công bằng khi nói rằng họ đã rất, rất thận trọng, cả trong ngoại giao chính thức cũng như các đối thoại riêng về vấn đề này. Tôi nghĩ rằng tôi sẽ không bình luận thêm về điều này.

Q: Eddie Walsh, một lãnh đạo trẻ của CSIS.

Khi chúng tôi nói về Biển Đông, chúng tôi thường nói về khu vực này trong bối cảnh của Châu Á-Thái Bình Dương, nhưng cũng như đang tác động đến các khu vực khác của thế giới, đặc biệt Bắc Cực. Và chúng tôi coi Bắc Cực và trật tự dựa trên nền tảng luật lệ, đặc biệt là Luật Biển, là cách thức căn bản để giải quyết vấn đề trong khu vực. Ngài cho rằng các quốc gia như Trung Quốc sẽ được hưởng lợi từ kiểu trật tự dựa trên nền tảng luật lệ khiến họ đóng vai trò tham gia và có thể thúc đẩy những lợi ích riêng của họ trong khu vực. Khi lôi kéo TQ vào những cuộc thảo luận này, nước Mỹ đang lòng ghép các khu vực khác của thế giới và sử dụng điều đó như đòn bẩy trong cuộc thảo luận của mình nhằm buộc Trung Quốc phải chấp nhận những nguyên tắc luật pháp ở Biển Đông?

CAMPBELL: Vâng, để tôi nói lại rằng chúng tôi đã có một số cuộc gặp, tôi cho rằng, khá hiệu quả về mọi vấn đề với những người đồng cấp TQ, đồng thời chúng tôi có cuộc thảo luận thường xuyên về vấn đề an ninh biển với họ. Chúng tôi thảo luận về những vấn đề đó cả trong khuôn khổ song phương tại Đối thoại Chiến lược và Kinh tế cũng như tại cái gọi là Đối thoại An ninh Chiến lược, đây là một cuộc gặp quy mô nhỏ hơn chủ yếu tập trung vào những lĩnh vực có khả năng gây hiểu lầm. Trong một số cuộc

thảo luận gần đây nhất giữa hai bên, Ngoại trưởng Clinton đã đi sâu vào chi tiết trong việc xem xét các khu vực khác, bao gồm cả Bắc Cực, những khu vực có khác biệt lâu đời về chủ quyền và quyền đánh cá, đồng thời đánh giá tính hiệu quả của những vấn đề như Luật Biển và các định chế khác. Những cuộc thảo luận trong số này cho thấy nhiều khó khăn trong việc giải quyết vấn đề, nhưng đôi khi những định chế có năng lực và việc tăng cường đối thoại có thể giúp bạn xử lý các vấn đề gai góc, lâu dài.

Tôi sẽ trả lời thêm hai câu hỏi nữa, được chứ?

Q: Cảm ơn, ngài Trợ lý. Tên tôi là Qon Gui (ph) từ cơ quan thông tấn -(không nghe rõ) - Trung Quốc

Mỹ sẽ đóng vai trò gì trong diễn đàn ASEAN sắp tới diễn ra ở Cam-pu-chia nhằm thúc đẩy một giải pháp đối với tranh chấp Biển Đông? Mỹ sẽ chỉ nhắc lại những nguyên tắc của mình, biến diễn đàn trở thành một kiểu vũ đài đa phương nhằm gây áp lực lên Trung Quốc hay nước Mỹ sẽ áp dụng phương thức ngoại giao thăm lặng với Trung Quốc và các quốc gia ASEAN? Xin cảm ơn.

CAMPBELL: Để xem nào, tôi sẽ nói một cách đơn giản tôi cho rằng trong một số vấn đề, ngoại giao thăm lặng hoàn toàn đạt hiệu quả, chúng tôi đã nỗ lực và chúng tôi sẽ tiếp tục thử áp dụng phương thức ngoại giao thăm lặng trong một số vấn đề. Tôi cho rằng, như tôi đã nói rất rõ, mong muốn của Mỹ tại Diễn đàn Khu vực ASEAN là thể hiện rõ rằng Mỹ và Trung Quốc cam kết hợp tác cùng nhau thực chất và hiệu quả. Chúng tôi tin rằng một phần cuộc thảo luận mà hai bên tiến hành sẽ bàn về các vấn đề chính trị và an ninh. Tôi tin rằng đây (chủ đề Biển Đông – ND) sẽ một trong những vấn đề mà hai ngoại trưởng sẽ thảo luận. Và đó cũng là chủ đề trong một số cuộc thảo luận đa phương.

Tôi chỉ - tôi sẽ nói rằng tôi nghĩ nước Mỹ đã nỗ lực để giải quyết những vấn đề này một cách hết sức thận trọng, hết sức chính xác và luôn dựa trên những nguyên tắc rất cụ thể, rõ ràng và quá trình đó, tôi tin rằng, sẽ tiếp tục khi chúng tôi tới Cam-pu-chia trong chưa đầy 10 ngày nữa.

Q: Tôi tên là Ervin Reeves.

CAMPBELL: Câu hỏi là?

Q: Xin chào?

CAMPBELL: Xin chào?

Q: Tôi tên là Ervin Reeves, tôi là Tổng giám đốc điều hành của công ty về nhiên liệu. Chúng tôi là một công ty nhỏ nhưng quan tâm đến việc thiết lập vị thế kinh doanh ở Đông Nam Á. Chúng tôi hoạt động kinh doanh nhỏ thì làm thế nào để tham gia vào đoàn doanh nghiệp được?

CAMPBELL: Ông được mời. (Tiếng cười.) Ông hãy đưa ngay cho tôi danh thiếp của mình, và tôi đảm bảo rằng ông sẽ được mời đến Siem Reap ở Cam-pu-chia trong khoảng thời gian 2 tuần. Đề nghị này thế nào?

Q: Nó rất tốt với tôi. (Tiếng cười.)

CAMPBELL: Được thôi (Không nghe rõ.)

Hiếm khi bạn được nhận sự tán thưởng về một trong những điều này. (Tiếng cười.) Tôi nghĩ rằng – Tôi nghĩ rằng – Tôi nghĩ có lẽ bây giờ là lúc tôi sẽ – để tôi – để tôi lấy danh thiếp của ông, thưa ông.

Được rồi. Xin cảm ơn, Murray. OK.

HIEBERT: Vâng, xin cảm ơn Kurt . Như thường lệ, cảm ơn rất nhiều vì đã có mặt tại đây. Ngài đã làm một việc hết sức ý nghĩa là giải thích về chính sách của Mỹ và giúp chúng tôi hiểu được những gì ngài đang nỗ lực thực hiện và chúng tôi đánh giá cao sự cởi mở của ngài, và một lần nữa xin cảm ơn vì đã tới đây.

CAMPBELL: Cảm ơn, Murray.

HIEBERT: Tôi đánh giá cao điều này. (không nghe rõ.)

(KẾT THÚC)

Dịch: Tuấn Anh

Lan Anh: Hiệu đính